

РЕШЕНИЕ

№ 5547

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **13976** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Г. Р., Р. Т. Р. и А. Г. И. срещу заповед № 18-10406 /7.10.2019г на Началник СГКК С., с която е одобрено изменението в кк и кр на [населено място], одобрена със Заповед РД 18-69/ 14.12.2010г. на ИД на АГКК състоящо се в нанасяне ПИ с идентификатор 68134.1892.1193- за второстепенна улица, площ 109 кв.м., промяна в границите на съществуващ обект ПИ 68134.1892.635 с данни преди промяната 713 кв.м., след промяната 596 кв.м.

Релевират подробно доводи за незаконосъобразност на акта, поради допуснати процесуални нарушения и материална незаконосъобразност. По същество твърденията са, че е налице материално-правен спор на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, едва след решаването на който може да бъде допуснато изменение на КККР, а не предпоставките на чл. 51, ал. 1, т. 2 и чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, визирани в издадения индивидуален административен акт. Молят да се отмени акта.Претендират разности. Ответникът по жалбата – Началник на СГКК С. в писмено становище оспорва жалбата.

Заинтересованите страни Р. И. П. и К. И. П., чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмена защита оспорват жалбата. Заинтересованата страна СО, район В. в писмено становище изразява доводи за неоснователност на жалбата. Заинтересованата страна Б. Е. Г. не оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателите се легитимират като съсобственици на УПИ XII-635, кв.34 по плана на [населено място], м в.з. Килиите с площ от 622 кв.м. съгласно договор за доброволна делба № 42, том II, рег. №6321/ 2004г.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по заявление на Р. И. П. и К. И. П. от 12.07.2019, ведно с приложен проект по чл.75 от Наредба № РД 02-20-5 от 15.12.2016г за съдържанието, създаването и поддържането на кк и кр.

В изпълнение на разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК, Началникът на СГКК е изпратил уведомление за започналото пред него производство до И. Г. Р. и Р. Т. Р., което се е върнало в цялост с отметка , че е непотърсено и до А. Г. И., връчено й лично на 23.08.2019г, което е удостоверила с подписа си.

На осн. чл.51, ал.1 т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР и във връзка със заявлението от 12.07.2019г на Р. и К. П. и приложените към заявлението документи и материали, ответникът е издал оспорения акт с което е допуснал исканото изменение, чрез нанасяне нов обект и промяна в границите на съществуващи обекти.

По делото е приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена, неоспорена от страните, и ще коментира при излагане правните изводи.

Съдът като извърши на осн. чл.168 АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена при надлежно упражнено право на оспорване, от активно легитимирани лица, имащи правен интерес от оспорването / заинтересовани лица по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, доколкото са съсобственици на имот, засегнат от процесното изменение на кк и кр./, поради което и имат правен интерес да обжалват заповедта.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в кръга на неговата материална и териториална компетентност, при спазване на изискуемата форма по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК.

Противно на доводите в жалбата, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на оспорващите страни и да са препятствали възможността им адекватно да я организират. В действителност не са представени доказателства И. Г. Р. и Р. Т. Р. да са надлежно уведомени по чл.26 АПК за започналото административно производство, но това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта само на това основание, тъй като са реализирали правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не са лишени от възможността да организират защитата си и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си.

На следващо място, съдът намира за неоснователни доводите в жалбата,

че в оспорения акт не били посочени фактическите и правните основания за издаването му. Сочената от жалбоподателя им липса се преодолява от съдържащите се в административната преписка документи. Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му – чл.51, ал.1 т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представените към административната преписка документи. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/.

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, посочена като основание за издаването на заповедта на началника на СГКК С., кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Определение на понятието непълноти или грешки е дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, според който "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние към момента на одобряването им.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Основният спор се свежда до разрешаването на въпроса дали действително при одобряване на КККР през 2010 г. е била налице допуснатата грешка и процесният имот 68134.1892.1193- за второстепенна улица е следвало да бъде отразен в надлежните към него момент граници съгл. разпоредбите на ЗКИР по силата на чл. 29, ал. 1, т. 2 от ЗКИР.

От допуснатата СТЕ, кредитирана от съда като обективно и компетентно дадена се установява, че както към деня на влизане в сила на Заповед № РД 18-69 от 14.12.2010г на ИД на АГКК за одобряване КККР, така и към датата на издаване на оспорената в настоящото производство Заповед № 18-10406 от 7.10.2019г в частта за имот 68134.1892.635, собствен на жалбоподателите, е бил действащ регулационен план, одобрен с Решение № 48 по Протокол № 32 от 10.12.2001г на СОС, изменен със Заповед № РД 50-487 от 15.12.2003г на кмета на район В.. Съгласно този регулационен план площта на УПИ XII-635 от кв.34 е 605 кв.м. Площта на процесния на жалбоподателите имот 68134.1892.635 след изменението с оспорената заповед се намалява на 596 кв.м., тоест по-малка площ от графичната площ на УПИ XII-635 от кв.34 /605 кв.м./ от действащия регулационен план към датата на одобряване КККР през 2010г и към датата на издаване на обжалваната заповед. Вещото лице е категорично в заключението си, че тази разлика се дължи на непълното съвпадане на южната граница на УПИ с регулационната граница, като тази граница не е предмет на оспорената в настоящото производство заповед за изменение на КККР. С обжалваното изменение се нанасят нови северна и западна граници. Новосъздадения ПИ 68134.1892.1193 –за второстепенна улица съответства на отредената с цитирания по-горе регулационен план /действащ както към издаване Заповедта за одобряване на КККР, така и към датата на издаване на процесната заповед/ улица-тупик. Доколкото тази улица е била предвидена /отредена с регулационния план действащ към одобряване на КККР, по отношение на искането е приложима т. 2 на чл. 51, ал. 1 от

ЗКИР, а именно касае се за непълнота/ грешка на ККР по смис. на чл. 54 във вр. с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР. Отразени са граници по действащия преди одобряване на кк регулационен план.

Източници на данни за имотите към релевантния момент /одобряване на ккр/ са предвидените в чл. 43 от ЗКИР със съответната им приоритетност; В случая данните по регулационния план, не са били съобразени при одобряването на КККР през 2010г. когато имотът на жалбоподателите е нанесен с площ 713 кв. м. , тоест с площ по-голяма от графичната площ на УПИ XII-635 от кв.34 /605 кв.м./от действащия регулационен план. С исканото изменение площта на засегнатия имот на жалбоподателите 68134.1892.635 се намалява и доколкото същата е функция на техните граници, то релевантно е дали последните са отразени /заснети/ съобразно приоритетите по чл.14 от Наредба № 3 от 28.04.2005г за съдържанието, създаването и поддържането на кк и кр /отм./., между които в ал.1 т.4 е посочено- регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани. При изработване на КККР през 2010г отредената с действащата регулация улица-тупик не е нанесена, като площта ѝ е била включена в площта на имота на жалбоподателите. Административният орган не е спазил приоритетите, установени в разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №3/2005г. (отм.). С обжалваната заповед, улицата-тупик е нанесена в съответствие с границите си от действащия регулационен план.

Предвид горното, съдът намира, че спорът не е за материално право. Разликата в площта се дължи на непълното съвпадане на южната граница на УПИ с регулационната граница, като тази граница не е предмет на оспорената в настоящото производство заповед за изменение на КККР. Ако жалбоподателите не са били съгласни с начина на урегулиране на имота , то е следвало да се възползват от възможността за обжалване на ПУП. Ответникът с процесното изменение е отразил имота в съответствие с действителното фактическо положение съобразно цитираните-по горе приоритети, в т.ч. и в съответствие с регулационните граници по действащия регулационен план, поради което е отстранил фактическа грешка и непълнота в КККР. Действително при одобряване на КККР през 2010 г. е била налице допуснатата грешка и непълнота, като не е бил съобразен действащия регулационен план. С процесното изменение се отстранява тази грешка и непълнота, тъй като отразяването съответства на действителното състояние. Като се е съобразил с горното и е допуснал исканото изменение, административният орган е постановил материално законосъобразна заповед. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателите не следва да се присъждат разноски. Ответникът не претендира разноски. Заинтересованата страна СО, район В. претендира юриск. възнаграждение, поради което и с оглед изхода на спора следва да ѝ се присъдят в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Заинтересованите страни Р. и К. П. също претендират разноски, поради което и с оглед изхода на спора следва да им се присъдят в размер на 100лв. и на двамата депозит по СТЕ и 900 лв. адвокатско възнаграждение заплатено от Р. П. съгласно договор за правна защита и съдействие от 20.01.2020г. което въпреки доводите на процесуалния представител на

жалбоподателите не е прекомерно, а е съобразено с минимума по чл.8 ал.2 т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения .

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. Г. Р., Р. Т. Р. и А. Г. И. срещу заповед № 18-10406 /7.10.2019г на Началник СГКК С., с която е одобрено изменението в кк и кр на [населено място], одобрена със Заповед РД 18-69/ 14.12.2010г. на ИД на АГКК състоящо се в нанасяне ПИ с идентификатор 68134.1892.1193- за второстепенна улица, площ 109 кв.м., промяна в границите на съществуващ обект ПИ 68134.1892.635 с данни преди промяната 713 кв.м., след промяната 596 кв.м.

ОСЪЖДА И. Г. Р., Р. Т. Р. и А. Г. И. да заплатят на СО, район В. юриск. възнаграждение в размер на 100лв.

ОСЪЖДА И. Г. Р., Р. Т. Р. и А. Г. И. да заплатят на Р. И. П. и К. И. П. общо 100 лв. и на Р. И. П. разноски в размер на 900 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

СЪДИЯ: